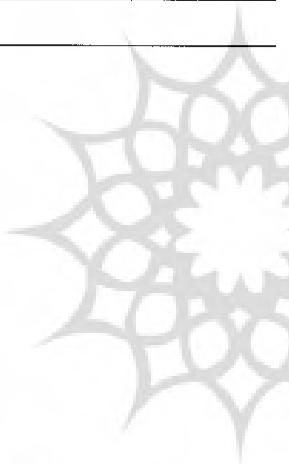

یافتن هنر در آسفالت

ترجمه و نگارش: مینا فشنگچی

آنان سعی در بازنمایی حقیقت داشته‌اند. در کل، می‌توان گفت، رویکرد این نمایشگاه رادیکال نیست.

آثار به نمایش درآمده از پایان جنگ جهانی دوم آغاز می‌شود، زمانی که عکاسان بزرگی مانند رابرت فرانک، ویلیام کلین^۱ و گری وینوگرند^۲ دوربین را به ایزاری انتقادی برای ثبت تبدیل کردند و این در تقابل با رؤای امریکایی در آن زمان بود.

در عکس از رابرت فرانک با عنوان Trolley new Orleans^۳ یاد شده که در حدود ۱۹۵۵ گرفته شده است، سفید در مقابل سیاه در پشت، کودکان لباس‌هایی مثل بزرگترها پوشیده‌اند، بزرگ‌سالان هم نگاهی خیره به دوربین دارند. (تصویر ۱).

در حالی که رابرت فرانک زندگی در خیابان را این طور یافت و بثت کرد، ویلیام کلین نگاهی عمل گرایانه‌تر به این موضوع داشت. شخص نیست که او به نوجوانی حاضر در عکس تندگ شماره ۱- نیویورک^۴ چه گفته که او را مجبور کرده، اسلحه را به طرف دوربین پرست کند. او در این اثر خیابان را به صحنه تئاتر تبدیل کرده است.

هنرمند دیگری به نام جمال شباراز^۵ از پرتره‌هایی زنگی که در خیابان ژست گرفته‌اند، عکاسی کرده و فاتیما تاگر^۶ موضوع حمل و نقل بین نیویورک و افريقا را با تکنیک فتومنتاژ به نمایش گذاشته است. (تصویرهای ۲ و ۳).

موسیقی پاپ و برخورد آهن با سطح شن و ماسه. نور و حرکت ویدنوها خیره‌کننده است و عکاسی حجم زیادی از آثار را به خود اختصاص داده است. یکی از مهم‌ترین وجوه این نمایشگاه گردآوری آثار بسیار متنوعی از هنرمندان مختلف شرق و غرب و نگاه متفاوت آنها در برخورد هنرمند با زندگی هر روزه خیابان است. از هنرمند جوان و معاصری از هند به نام یاسمنین پادجا^۷ گرفته تا جوزف بویز^۸ آثارشان در یک جا جمع شده و این نشان از آن دارد که هنر مرزهای جغرافیایی، نژادی و حتا زمان را پشت سر گذاشته است.

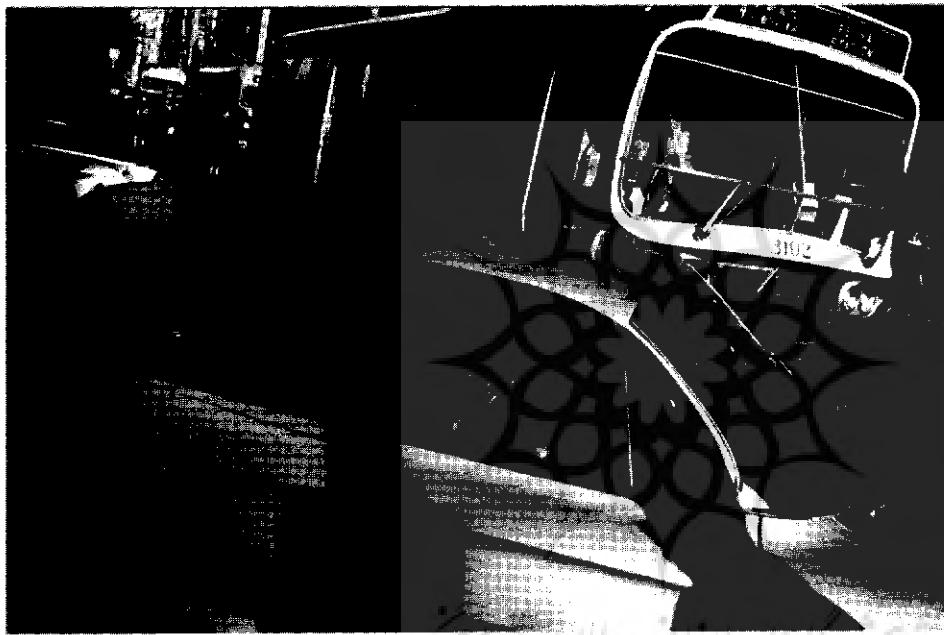
اغلب عکس‌های این نمایشگاه سیاه و سفید است و به ژانر عکاسی خیابان^۹ تعلق دارد. این عکس‌ها انسادی از گذشته‌اند؛ نمایی از زندگی هر روزه مردم در دهه ۵۰ که خارج از زندگی خصوصی خود آشکارا زندگی می‌کردند؛ ساکنان شهرهایی که به آنچه انجام می‌دهند، عادت کرده‌اند. همچنین آثاری را از هنرمندانی می‌بینیم که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ از خیابان به عنوان استودیو، صحنه تئاتر و آزمایشگاه خود استفاده کردند.

این نمایشگاه کم و کاستی ندارد و در برخی از آثار بسیار اغراق‌آمیز پرده از حقیقت زندگی مردم در خیابان برداشته است. اما هدف از برپایی این نمایشگاه صرفاً برانگیختن احساس بیننده از طرف برگزارکنندگان نبوده است، بلکه

بخشی از زندگی غیر خصوصی ما در خیابان‌ها می‌گذرد؛ ما هر روز از خیابان می‌گذریم، از هوای آلوده خیابان تنفس می‌کنیم، در خیابان قدم می‌زنیم، در خیابان گرفتار مراحمین می‌شویم، با پیروزی تیم فوتبال مان به خیابان می‌ریزیم، بیلوردهای بزرگ را بدون اواده در خیابان می‌بینیم، ... زندگی بسیاری از ما در دنیا همین طور است. آنان جدا برای ضبط حوادث و وقایع در خیابان‌ها کوشیده‌اند. بخصوص از زمان اختراع دوربین تاکتون عکاسی ثبت زندگی شهری به طور دقیق تری به عنوان سوژه‌ای جدی مورد توجه هنرمندان قرار گرفته است.

پس از این مقدمه به سراغ نمایشگاه مهمی می‌رویم که اخیراً موزه برانکس نیویورک شاهد برپایی آن بود. این نمایشگاه با عنوان هنر خیابان زندگی خیابان^{۱۰} با برنامه‌ریزی و مدیریت خانم لیدیا بی^{۱۱} برگزار شد و مروی داشت برآثار هنری خلق شده از دهه ۵۰ تاکتون با محوریت موضوع خیابان و زندگی شهری. هنرهایی که در متن خیابان اتفاق می‌افتد؛ گاهی خیابان به عنوان سوژه اثر هنری است و گاهی خود محل وقوع آن. برخی از آثار به نمایش درآمده صرفاً تصویری گزارشی از خیابان است و گروه دیگر نگاهی تازه‌تر و مفهومی به خیابان و زندگی در خیابان دارد. در زمان ورود به نمایشگاه، صدای‌های متفاوتی شنیده می‌شود:

مردان و زنان سؤالاتی از این دست کرده است. تنوع آثار ارائه شده در این نمایشگاه و نگاههای متفاوت هنرمندان بسیار قابل توجه است. هر هنرمندی از هر فرهنگی که آمده همان را ارائه کرده است. موضوع خیابان، که در نگاه اول دوره گردھایک سال تمام به خانه بازگشت و در خیابان زندگی کرد. یک ویدئو و تعدادی عکس و یک فتوکپی از نقشه شهر، که مربوط به ۱۹۷۰ است، میزیر رانشان می دهد که او در طول یک سال در آن نقاط در روزهای مشخص خورده و خوابیده است، پروژه اومروز، بیانگر تغییرات بسیار سراغ ساده ترین موضوعات روز برویم.

عنوان دیوید ون تیگم "ساخته است که وی را در حال نشان می دهد که در lower manhattan یک گروه درامنواز در حال نواختن هستند. هیسه از ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۶، تقریباً هر دو سال یک بار با یک کوله پشتی در حوالی شهر منهتن زندگی کرده، او مانند دوره گردھایک سال تمام به خانه بازگشت و در خیابان زندگی کرد. یک ویدئو و تعدادی عکس و یک فتوکپی از نقشه شهر، که مربوط به ۱۹۷۰ است، میزیر رانشان می دهد که او در طول یک سال در آن نقاط در روزهای مشخص خورده و خوابیده است، پروژه اومروز، بیانگر تغییرات بسیار زیاد شهر منهتن در بیان قرن اخیر است.

دو اثر از لوث و لوثاراد "پنجه بسته خانه ای که اتاق های آن را جدا جدا اجراه می دهند" و مارتن وانس "کبوتر خاکستری" که جلوی ورودی یک کلیسا نشسته است - بسیار غم انگیز اند. هر دو اثر به گونه ای شاعرانه زندگی غم انگیز در خیابان را بیان می کنند.

تنوع نگاههای مختلف در این نمایشگاه موقعیت های متفاوت زندگی در خیابان را نشان می دهند؛ برای مثال، رقص مردم در خیابان های مکریکوستی در ویدئوی از دانیل گاممن "شادی مردم را به وضوح نشان می دهد". هنرمند دیگری که اثری متفاوت ارائه کرده است یاسمنین پاتجا از هند است. او به مسئله مزاحمین خیابانی و خشونت بر ضد زنان در دهلی نو نظر داشته و در دو ویدئوی رو به روی هم از

برخی دیگر از هنرمندان خود به پرفورمنس هایی تبدیل شدند و خیابان تبدیل به صحنه نمایش شان شد. این بار جلوی دوربین در دهه ۶۰، که دوران سرودهای اعتراض بود، هنرمندان با نیرو دادن به مردم در ایجاد یک پدیده بین المللی شریک بودند.

در برلن جوزف بویز با جارو کردن آشغالها به شکل نمادین ایدنولوژی کارل مارکس را به اثبات می رساند. در وین هنرمند فمینیست والی اکپورت "مردی را، در حالی که قلاً به گردن دارد، مثل یک سگ از عرض خیابانی در مرکز شهر عبور می دهد. (تصویر ۴)، در نیویورک کلاس الدنیگ "از قراضه های فلزی در خیابان مجسمه می سازد و مجموعه معروفش را با عنوان فلوكس در سهوه به نمایش می گذارد.

از دیگر عکس های جالب توجه این نمایشگاه، عکس های پیتر موز "است. نه تنها بسیاری از مردم در ۱۹۷۹، در خیابان ها می گشند تا گرافیتی های زان میشل باسکیت" را پیدا کنند و آن را روی فیلم ضبط نمایند، بلکه پیش مور هم در آن دوران از این گرافیتی ها عکاسی کرده و نتیجه آن عکس های بسیاری است که گرفته است. چند نمونه از آن عکس ها در این نمایشگاه به معرض تماثل گذاشته شده است. هنرمند دیگر، که ویدئویی از او در نمایشگاه دیده می شود، تجنبگ هیسه است. او در ۱۹۷۹، ویدئویی از موزیسینی با

پیش نوشت

1. Street Art Street life

2. Lidia yes: در نهضت شغوف به کار است و قبل از هم در برانکس نمایشگاهی با همین موضوع برگزار کرده بود. اما، این نمایشگاه محدود به خود محله برانکس و تأثیرات hip-hop در منزه بود. او هم اکنون با کیترش این قالب و دامنه های حرفه ای بر موضوع خیابان و زندگی خیابان این نمایشگاه را برگزار کرده است.

3. Jasmeen Patheja. 4. Joseph beuys. 5. Street photograghy.

6. Robert Frank. 7. William Klein. 8. Garry Winogrand.

9. Gun No.1 New york. 10. Jamal Shabazz. 11. Fatimah Tuggar.

12. Valie export. 13. Claes Oldenburg. 14. Peter Moore. 15. graffiti.

16. Jean-Michel Basquiat. 17. David van Tieghem. 18. Zoe Leonard.

19. Mertin Wons. 20. Daniel Gugman.

* برگرفته از وب سایت: www.nytimes.com

ویدیو اینستالیشن

AFSHAN KETABCHI

Opening: 8th of March 2009
7pm-10pm

The exhibition continues

till 11th of March 2009

افتتاحیه ۱۸ اسفند ۱۳۸۷

۷ الی ۱۰ بعدازظهر

نمایشگاه تا چهارشنبه ۲۱ اسفندماه ادامه دارد.

خیابان شهید کلاهدوز
دیباچی جنوبی
روبروی بانک پارسیان
پلاک ۱۰۹

Le Cauchemar Durants de Mon Enfance
Nightmare Remnants of My Childhood

نش مکن
۶۶۹۱۴۸۶۲
۶۶۹۳۷۶۴۲
۶۶۹۳۷۶۴۱

MAX
GROUPE

هر راه صالیم

سرمه، آهور، هزار عوپ دهن

مجموعه آثار طراحی و چاپ دستی مهرداد خطاوی منتشر شد

هزارین نسخه توزیع نوروز
۱۰ شهر کتاب پالیسیر ۵۶۴۳۴۹۷ - ۱۱ آفای نوری
۱۱ شهر کتاب کارنامه ۰۲۲۲۸۸۵۹۷ - ۱۲ آفای زهرابی
۱۲ شهر کتاب ایجاد ۰۲۲۲۸۸۵۹۷ - ۱۳ آفای فاسی زاده
۱۳ کتابخوشی اوستا - کرکان ۰۲۱-۳۳۷۰۷۰۰ - ۱۴ آفای وااعظی
۱۴ کتابخوشی بین المللی آهوار ۰۲۱-۲۲۲۵۹۳ - ۱۵ آفای کرامت‌شاهی
۱۵ کتابخوشی پژوهش شاهین شهر ۰۲۱-۵۴۴۵۶۸ - ۱۶ آفای احمدی زاده
۱۶ کتابخوشی سیده نازنین ۰۲۱-۵۴۴۵۶۸ - ۱۷ آفای امکنندی
۱۷ خانه کتاب کاشان ۰۳۵۰۵۰۵ - ۱۸ آفای اکبری
۱۸ تکنسیرای بیتک ۰۲۱-۵۶۶۸۷۱ - ۱۹ آفای هریز رکنی
۱۹ شهر کتاب آهل ۰۲۱-۳۲۲۳۸۵ - ۲۰ آفای قصانی
۲۰ شهر کتاب ساری ۰۲۱-۳۴۷۰۹۵ - ۲۱ آفای سلامانی
۲۱ شهر کتاب پابل ۰۲۱-۳۴۴۵۶۴ - ۲۲ آفای نوری
۲۲ شهر کتاب باطن ۰۲۱-۳۴۴۵۶۷ - ۲۳ آفای سلیمانی
۲۳ کتابخوشی سیده‌ی - منوچهر ۰۲۱-۳۴۴۵۶۷ - ۲۴ آفای سیده‌ی
۲۴ شهری

نتادی در حرکت

بخشی از آثار رخشاد نورده

افتتاحیه: ۱۱ اسفند ۱۳۸۷ ساعت ۱۶:۰۰ الی ۲۰:۰۰ ساعت بازدید: ۱۲:۰۰ الی ۲۲:۰۰ اسفند ماه ادامه خواهد داشت.

■ نکارخانه جمعه ها تعطیل است.

www.mahe-mehr.com ۰۲۱-۳۴۱۷۸ ۰۲۱-۳۵۱۳۱ ۰۲۱-۳۵۶۳ ۰۲۱-۳۱۷۹

آموزشگاه هنرهای تجسمی سرزمین باران برگزار می‌کند

کارگاه آموزش تصویرسازی

طراحی تصویرسازی
نادر فاطمی

مبانی تصویرسازی
علیرضا گلدوزیان

تکنیک و فنون تصویرسازی
پژمان رحیمی زاده

نشانی: خیابان انقلاب / ابتدای پل کالج / دوربینی خیابان خارک
پلاک ۸۲۹ / طبقه اول / تلفن: ۰۲۱-۳۶۰۴۰۳۶ - ۰۲۱-۳۶۰۴۰۳۶

کوره و چرخ سفال مارلیک

همراه: ۰۹۱۲۱۳۶۶۷۵۷

تربيت مربي هنر کودکان
با اعطای کواهينامه پایان دوره
مديريت دوره: نادر فاطمی

آموزشگاه هنرهای تجسمی
سرزمین باران
آموزه‌رسانی از دوره ارشاد اسلامی
WWW.SARZAMINEBARAN.COM
۰۲۱-۳۶۰۴۰۳۶-۷ ۰۲۱-۳۶۰۴۰۳۶-۷

خیابان انقلاب - ابتدای پل کالج - رو بروی خیابان خارک - پلاک ۸۴۹ - طبقه اول